Hemel

Het Nieuwe Jeruzalem en de engel met de sleutel van de put des afgronds, door Albrecht Dürer

Gaan christenen naar de hemel als ze sterven? Paulus zei dat als hij zou sterven, hij zou gaan om met de Heer te zijn (2 Korintiërs 5:8; Filippenzen 1:23). Omdat de Heer in de hemel is, wilde Paulus daar ook zijn. Sommige mensen zeggen dat hij geniet van de aanwezigheid van God. Anderen zeggen dat hij in het onderbewuste is. Maar hoe het ook zij, hij is in de hemel met Christus.

Wat is deze plaats genaamd hemel – of is het wel een plaats? Salomo zag dat de hemel God niet kon bevatten, en toch is de hemel Zijn woonplaats (1 Koningen 8:27-30). Hoewel God alomtegenwoordig is, is Hij niet overal op dezelfde manier aanwezig. Hij woont bijvoorbeeld in gelovigen, op een manier waarop Hij niet in ongelovigen woont. Wij "komen in Zijn aanwezigheid" door ons bewuster te worden van Zijn aanwezigheid.

De Bijbel laat zien dat God, hoewel Hij overal is, ervoor heeft gekozen om vooral in de hemel te verblijven – of misschien zouden we moeten zeggen dat mensen het woord *hemel* hebben gebruikt om te verwijzen naar het goddelijke rijk. Mensen wisten dat God niet op de aarde verbleef, en niet in de onderwereld. Ze konden God ook niet in de lucht zien, maar ze gebruikten het woord voor lucht om te verwijzen naar de vestigingsplaats van God.

Veel mensen hebben een nogal simplistisch begrip van Gods vestigingsplaats en anderen zijn wat verfijnder. Ondanks de misverstanden en de beperkingen van menselijke woorden, inspireerde God de schrijvers van de Bijbel om het woord voor het goddelijke rijk in het Hebreeuws en het Grieks te gebruiken dat in het Nederlands wordt vertaald met *hemel*. Soms is de hemel eenvoudigweg een manier om naar God zelf te verwijzen, soms verwijst het naar Zijn heerlijkheid, of Zijn macht, of Zijn heiligheid. Hij is groter dan de hemel, maar de hemel verwijst naar Zijn volle aanwezigheid.

Beperkingen van taal

Omdat God geest is, kunnen woorden die afstand en ruimte suggereren natuurlijk alleen figuurlijk gebruikt worden. De hemel is niet boven of beneden, niet in het oosten of het westen. Het kan niet gelokaliseerd worden op een driedimensionale kaart van het melkwegstelsel. Dus als mensen bezorgd zijn over een plaats, over of christenen naar de hemel "gaan" als ze sterven, worstelen ze met terminologie die niet toereikend is voor de taak.

Onze woorden kunnen geen recht doen aan geestelijke werkelijkheden. Neem het trio van liefde, vreugde en vrede bijvoorbeeld. De liefde van Christus overstijgt kennis (Efeziërs 3:19). God geeft ons een onuitsprekelijke vreugde (1 Petrus 1:8). En zijn vrede gaat al het verstand te boven (Filippenzen 4:7). Woorden schieten tekort als we deze geestelijke werkelijkheden bespreken. Als we niet eens volledig liefde, vreugde en vrede kunnen bespreken, hoe veel meer zullen we dan beperkt zijn als we de aanwezigheid van God bespreken?

De Griekse filosoof Plato schreef eens een parabel die onze beperkingen illustreert: Er was eens een groep mensen die hun hele leven in een grot woonden. Hun enige contact met de buitenwereld was de schaduwen op de muur. Ze hadden alleen een eenkleurig, tweedimensionaal begrip van de

realiteit. Stel je nu voor dat één van de grotbewoners dapper genoeg was om zich buiten de grot te wagen om de wereld van kleur, textuur, geur, diepte en dichtheid te ontdekken. Hoe zou de ontdekker deze concepten uitleggen aan mensen die hier geen ervaring mee hadden? Het zou onmogelijk zijn de geur van koffie te omschrijven, het concept van irisatie of de warmte van de zonsopgang. De zon zou klinken als een bizar verzinsel. Een vloedbekken bij de oceaan zou ongelofelijk zijn.

Op dezelfde manier, leven wij in een beperkte wereld. We zien alleen een fractie van de realiteit. Ook al horen we misschien dat er een geestelijke wereld bestaat, we kunnen het niet zien of onderzoeken. Degenen die deze wereld verlaten om het hiernamaals te ontdekken komen nooit terug. Alleen Jezus is de grens overgegaan.

Slechts een paar mensen hebben de glorie van God gezien. "Wat geen oog heeft gezien en geen oor heeft gehoord en wat in geen mensenhart is opgekomen, al wat God heeft bereid voor degenen, die Hem liefhebben. Want óns heeft God het geopenbaard door de Geest." (1 Korintiërs 2:9-10). Zo moeten we ons onvermogen erkennen als het aankomt op het bespreken van onze eeuwige toekomst met God.

Geestelijke realiteit

De hemel is het rijk van de geest. Als Paulus zegt dat God "ons met allerlei geestelijke zegen in de hemelse gewesten gezegend heeft" (Efeziërs 1:3), heeft hij het niet over een locatie en ook niet over de toekomst. Hij heeft het over een geestelijke realiteit – geestelijke zegen op dit moment en op deze plaats (zelfde vers). Als hij zegt dat we een plaats gekregen hebben in Christus in de hemelse gewesten (Efeziërs 2:6), heeft hij het niet over een locatie. Hij heeft het over geestelijke werkelijkheden: dat ons leven en ons bestaan nu met Christus is.

Met Christus zijn we in staat de hemel binnen te gaan, zelfs voordat we sterven. "Daar wij dan, broeders, volle vrijmoedigheid bezitten om in te gaan in het heiligdom door het bloed van Jezus" (Hebreeën 10:19). We gaan zijn aanwezigheid niet binnen door fysiek transport, maar in de innerlijke mens, in hart en ziel. Het is een beweging van de geest, niet van het lichaam. Het is een verandering in houding, niet in hoogte.

Ons burgerschap is nu in de hemel (Filippenzen 3:20). Wij horen echt in de geestelijke wereld. God roept ons hemelwaarts, naar Zijn werkelijkheid (vers 14). Omdat we daar horen, moeten we ons richten op de hemelse realiteit. Het is onze toekomst en het is zelfs vandaag onze roeping. We delen in een hemelse roeping; we hebben genoten van een hemelse gave (Hebreeën 3:1; 6:4). We zijn al genaderd tot een hemels Jeruzalem (Hebreeën 12:22). Dit zijn geestelijke werkelijkheden.

Een geweldige toekomst

Maar er komt nog veel meer. Hoewel we geproefd hebben van de goede dingen van God, verlangen we naar veel meer. Hoewel we een glimp hebben opgevangen van de goedheid van God, willen we het duidelijker en overvloediger zien. We willen doordrenkt worden met zijn liefde en glorie. Zoals Abraham, verlangen wij ook naar een hemels vaderland (Hebreeën 11:16).

We hunkeren ernaar met God te zijn, dat Hij onze diepste verlangens vervult. En over 10.000 jaar, zullen we nog maar een heel klein stukje geleerd hebben over zijn oneindige wijsheid en mededogen. Er ligt een eeuwigheid van vreugde voor ons. "Overvloed van vreugde is bij uw aangezicht, liefelijkheid is in uw rechterhand, voor eeuwig." (Psalm 16:11). Woorden kunnen niet omschrijven hoe goed het is. Het is eeuwigdurende vreugde, gezegende vrede en de gerechtigheid van God (2 Petrus 3:13).
Onze erfenis is in de hemel voor ons weggelegd(1 Petrus 1:4). Er wachten geestelijke beloningen op ons. Er is een eeuwig "huis" klaargemaakt voor ons in de hemel (2 Korintiërs 5:1; Johannes 14:2-3). Dit zal ons thuis zijn en daarom wordt het woord *hemel* gebruikt voor de eeuwige bestemming van al Gods verloste kinderen. In de hemel zijn, is in Christus blijven in de aanwezigheid van God. Het maakt niet uit waar dat is, het is de hemel en daar zullen we zijn.

"Want hierom zuchten wij: wij haken ernaar met onze woonstede uit de hemel overkleed te worden," (vers 2). We zijn vermoeid door de pijn en zorgen en lijden van deze wereld. We "zuchten bij onszelf in de verwachting van het zoonschap: de verlossing van ons lichaam" (Romeinen 8:23).Maar toch wachten we geduldig (vers 25), omdat we weten dat er snel genoeg geen dood, rouw, geklaag of moeite meer zal zijn (Openbaringen 21:3-4; 22:1-5).

In de wederopstanding zullen we een geestelijk lichaam hebben (1 Korintiërs 15:44). Op een bepaalde manier zullen we als Christus zijn in Zijn wederopstanding (1 Johannes 3:2). Het zal hemels zijn, in iedere betekenis van het woord. "En gelijk wij het beeld van de stoffelijke gedragen hebben, zo zullen wij het beeld van de hemelse dragen." (1 Korintiërs 15:49). We zullen "hemelse" mensen zijn (vers 48).

De beloningen van de hemel zullen voor ons zijn om eeuwig van te genieten. Wanneer we die glorie exact gaan ervaren is niet zo belangrijk. Onze exacte locatie is niet zo belangrijk. Wat belangrijk is, is dat we voor altijd met de Heer zullen zijn (1 Thessalonicenzen 4:17). En wat nog belangrijker is, is dat we daar kunnen zijn door de Heer en door de Heer alleen. Alleen door genade kunnen we het koninkrijk van de hemelen binnengaan.

Maar God zij dank, want Hij heeft ons de overwinning gegeven. Met Christus is onze toekomst zeker: "De Here zal mij beveiligen tegen alle boos opzet en behouden in zijn hemels Koninkrijk brengen. Hem zij de heerlijkheid in alle eeuwigheid! Amen." (2 Timotheüs 4:18).

Joseph Tkach

Copyright © 2002